

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011111
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihaľ
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118011111.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihaľa a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného R. R., nar. XX. C. XXXX v R., trvale bytom R. XXX, t. č. v ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26. júla 2018, č. k. 9Tk/1/2018-419, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného R. R. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 26. júla 2018 a uznal vinu obžalovaného za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že bez povolenia príslušných orgánov v presne nezistený deň v priebehu mesiacov marec až apríl 2017 v R. v záhrade patriacej rodinnému domu č. XXX, v ktorom býva, zasadil rastliny rodu Cannabis (konopa) a tieto následne až do dňa 28. septembra 2017 na tomto mieste pestoval a sušil v kotercoch, pričom

- dopestoval 10 ks čerstvých zelených rastlín rodu Cannabis - konopa s výškou cca 260 cm, s celkovou hmotnosťou po vysušení 37 748,1 g, z toho upotrebitelný materiál predstavoval hmotnosť 18 934,5 g, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 7,1 % hmotnostných, obsahujúce 1344,4 g THC,
 - dopestoval 2 ks čerstvých zelených rastlín rodu Cannabis - konopa s výškou cca od 55 do 80 cm, s celkovou hmotnosťou po vysušení 71,8 g, z toho upotrebitelný materiál predstavoval hmotnosť 53,7 g, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 8,6 % hmotnostných, obsahujúce 4618 mg THC,
 - dopestoval a dal sušiť 15 ks čerstvých zelených rastlín rodu Cannabis - konopa s výškou cca od 50 do 90 cm, s celkovou hmotnosťou po vysušení 605,6 g, z toho upotrebitelný materiál predstavoval hmotnosť 450,00 g, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 10,6 % hmotnostných, obsahujúce 47,7 g THC,
 - dopestoval a dal sušiť 9 ks čerstvých zelených rastlín rodu Cannabis - konopa s výškou cca od 50 do 90 cm, s celkovou hmotnosťou po vysušení 701,0 g, z toho upotrebitelný materiál predstavoval hmotnosť 527,50 g, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 12,5 % hmotnostných, obsahujúce 65,9 g THC,
- z dozretých rastlín rodu Cannabis (konopa) zozbieral šišky, tieto usušil a prechovával v dvoch krabiciach položených v koterci v záhrade patriacej rodinnému domu č. XXX v R., a to
- sušené rastliny rodu Cannabis - konopa s celkovou hmotnosťou 100,8 g, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 11,4 % hmotnostných, obsahujúce 11,5 g THC,
 - sušené rastliny rodu Cannabis - konopa s celkovou hmotnosťou 52,6 g, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 5,8 % hmotnostných, obsahujúce 3051 mg THC,

teda celkovo si zadovážil a prechovával rastliny rodu Cannabis (konopa) o upotrebitelnej hmotnosti 20 119,10 g v hodnote najmenej 201 191,- €, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle

zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Obžalovanému okresný súd uložil podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku. A podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona mu uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediáčného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Okresný súd vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedkyňu D. R. st., svedka E. R., svedkyňu D. R. ml., svedka E. T., znalkyňu MUDr. Zuzanu Stanovičovou PhD., prečítal výpovede svedkov E. R. a J. S., znalecký posudok KEÚ PZ, znalecký posudok znalca MUDr. Mária Straku, znalecký posudok znalca PhDr. Andreja Benkoviča a oboznámil listinné dôkazy.

Okresný súd odmietol návrhy na vykonanie dokazovania výsluchmi svedkov por. Mgr. R. C. a por. Ing. E. H., nakoľko ich výsluch považoval za nadbytočný. Navrhovaní svedkovia mali byť v zmysle návrhu obžalovaného vyslúchnutí k dôvodnosti podania návrhu a následne vydania príkazu na vykonanie domovej prehliadky na adrese trvalého bydliska obžalovaného. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. OS-GA-V-19/2017 a samotného príkazu na vykonanie domovej prehliadky bolo okresnému súdu zrejmé, že príkaz bol vydaný v súlade so zákonom, pričom dôvodnosť vykonanej domovej prehliadky napokon potvrdzujú aj zaistené rastliny rodu Cannabis - konopa v rozsahu uvedenom v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky. Okresný súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania oboznámením úradných záznamov, na základe ktorých bol vydaný Okresným súdom Galanta príkaz na vykonanie domovej prehliadky na adrese trvalého bydliska obžalovaného, nakoľko sa podľa názoru okresného súdu nejedná o dôkaz, ktorý možno vykonať na hlavnom pojednávaní, pričom dôvodnosť vydania príkazu na domovú prehliadku vyplýva z oboznámeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. OS-GA-V-19/2017 a samotného príkazu na vykonanie domovej prehliadky, kde sudca pre prípravné konanie poukázal na skutkové okolnosti, ktoré odôvodňujú vydanie navrhovaného príkazu na domovú prehliadku.

Obžalovaný v rámci procesnej obrany namietal zákonnosť domovej prehliadky z dôvodu absencie nezúčastnenej osoby, nakoľko osoba svedka E. T. podľa jeho názoru nespĺňa atribúty nezúčastnenej osoby. Námietky obžalovaného tiež smerovali k pochybnosti o zaujatosti svedka E. T. k osobe obžalovaného, keďže sú vzdialená rodina a zároveň že sa podieľal na činnosti polície pri zabezpečení dôkazu tým, že zaopatril pákové nožnice a automobil a sám ako vodič odvážal dôkazný materiál. Okresný súd k tomu uviedol, že rodinný vzťah svedka E. T. s obžalovaným nemal žiadny relevantný význam pre pomer svedka E. T. k osobe obžalovaného a nezaložil žiadne pochybnosti o jeho nezaujatosti k osobe obžalovaného. Okresný súd tiež konštatoval, že osoba svedka E. T. v čase vykonania domovej prehliadky spĺňala atribúty nezúčastnenej osoby, domová prehliadka bola nariadená a vykonaná v súlade so zákonom, a jej výsledky sú relevantným dôkazom pre trestné stíhanie vedené voči obžalovanému.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že výpoveďou obžalovaného bolo preukázané, že obžalovaný bez povolenia príslušných orgánov v presne nezistený deň v priebehu mesiacov marec až apríl 2017 v R. si zadovážil od neznámej osoby a v záhrade parížskej rodinnému domu č. XXX, v ktorom býva, zasadil rastliny rodu Cannabis (konope) a tieto následne až do dňa 28. septembra 2017 na tomto mieste pestoval a sušil v kotercoch. Pestovanie rastlín obžalovaným podľa názoru okresného súdu potvrdila aj svedkyňa D. R., st., ktorá v tom čase nevedela o aké rastliny sa jedná.

Okresný súd ďalej konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný rastliny rodu Cannabis aj predával a preto okresný súd upravil skutok. Prokurátor totiž pri podaní

obžaloby vychádzal z výpovede obžalovaného zo dňa 29. septembra 2017, na ktorú okresný súd pre procesné pochybenie pri jej vykonaní na hlavnom pojednávaní neprihliadol.

Z odborného vyjadrenia k hodnote omamných a psychotropných látok mal okresný súd za preukázané, že hodnota zaistených omamných a psychotropných látok dňa 28. septembra 2017 v Trnavskom kraji predstavovala u rastlín rodu cannabis o upotrebiteľnej hmotnosti 19.965,70 g sumu vo výške 199.657,- Eur a u rastlín rodu cannabis (konope) o hmotnosti 153,4 g sumu vo výške 1.534,- Eur. Teda spolu v hodnote 201.191,- Eur, čo presahuje päťstónásobok malej škody (133.000,- Eur), čím je naplnený kvalifikačný znak podľa § 172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona - spáchanie činu vo veľkom rozsahu. Okresný súd napokon upravil skutok tak, že v prípade zaistených rastlín Cannabis (konope) vypustil uvedenie bežných jednotlivých dávok drogy, nakoľko toto má význam len pri právnej kvalifikácii skutku podľa § 171 Trestného zákona, čo je vzhľadom na rozsah spáchania stíhaného skutku v tom prípade vylúčené.

Okresný súd sa nestotožnil s námietkou obžalovaného, že skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia treba kvalifikovať podľa § 173 Trestného zákona, a to s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 05. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená od 20 do 25 rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel okresný súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to z dôvodu, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život (posledné odsúdenie obžalovaného pre trestný čin bolo pred 28 rokmi pred spáchaním skutku) a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný priznal zadováženie si rastlín rodu Cannabis - konopa ako aj ich prechovávanie, pričom oproti podanej obžalobe poprel len jej predaj, ktorý sa vykonaným dokazovaním nepreukázal, tento čin úprimne oľutoval, a preto bolo namieste podľa názoru okresného súdu priznať mu predmetnú poľahčujúcu okolnosť.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný je osobou, ktorá dlhodobo trpí bolesťami krčnej a driekovej chrbtice, jeho zdravotný stav nie je možné zlepšiť a hrozí progresia jeho zdravotných problémov, najmä s poukazom na úplnú stratu jeho hybnosti. S priebehom jeho zdravotných problémov sú spojené aj depresívne stavy a je v starostlivosti psychiatra. Okresný súd konštatoval, že odkázanie obžalovaného na invalidný vozík má aj tú príčinu, že obžalovaný zanedbával cvičenie ako jeden z prostriedkov na zachovanie hybnosti, keďže jeho stav je dlhodobý a ešte v marci až apríli 2017 bol schopný sám zasadiť rastliny rodu Cannabis - konope. Za primárny motív spáchania trestného činu, vzhľadom na zabezpečené dôkazy, možno považovať obžalovaným prezentovanú snahu na zmiernenie jeho bolestí, a preto tieto okolnosti vo vzájomnom súhrne možno podľa názoru okresného súdu vyhodnotiť ako mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré zakladajú dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody u obžalovaného. Okresný súd bol limitovaný pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody dolnou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Okresný súd tak pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal zo sadzby trestu odňatia slobody od 8 rokov do 23 rokov a 4 mesiacov, keďže na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie neboli splnené zákonné podmienky s poukazom na priaznivú resocializáciu obžalovaného.

Okresný súd obžalovanému uložil trest pri dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov, ktorý považoval na naplnenie účelu trestu za primeraný. Na jednej strane okresný súd pri ukladaní trestu zhodnotil osobu obžalovaného ako aj okolnosti spáchania predmetného trestného činu, na druhej strane však prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu a jeho rozsah. Uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody by podľa názoru okresného súdu nenaplnilo účel trestu z pohľadu individuálnej ani generálnej prevencie. V tomto kontexte okresný súd dal do pozornosti, že v prípade ďalšieho zhoršenia zdravotného stavu obžalovaného zákonodarca zaviedol inštitút prerušenia

výkonu trestu alebo upustenia od výkonu trestu, kde sa zohľadňuje práve zdravotný stav obžalovaného, na ktorý ako dôvod mimoriadneho zníženia trestu obžalovaný primárne poukazuje.

Okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil od ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko mal za to, že vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bude jeho náprava v tomto ústave lepšie zaručená. Obligatorne obžalovanému uložil aj trest prepadnutia majetku ako aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine a treste ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Prokurátor sa k opravnému prostriedku nevyjadril.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že v predmetnej trestnej veci bol dôkaz, na základe ktorého sa celé trestné konanie začalo, zabezpečený nezákonným spôsobom. Nezúčastnená osoba E. T. je príbuzným obžalovaného a podieľal sa na činnosti polície tým, že zaopatril náradie na zabezpečenie dôkazov, sám ako vodič dokonca odvážal dôkazný materiál a tak domovú prehliadku nemožno považovať za vykonanú zákonným spôsobom. Poukázal aj na to, že nezúčastnená osoba odišla z miesta výkonu domovej prehliadky počas nej. Uviedol, že zo súdnej práce sú známe rozhodnutia, ktoré spochybňujú nezaujatosť v menej závažných okolnostiach, konkrétne v hodnotení nezúčastnenej osoby pri prečítaní výsluchu. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Tost/28/2012 a sp. zn. 1TdoV/7/2011 a sp. zn. 4Tod/67/2016. Podotkol, že nemôže vylúčiť, že v dôsledku zlých rodinných vzťahov nezúčastnená osoba pri prevoze marihuany mohla doviesť na políciu aj niečo navyše. Poukázal na oboznámené príkazy na domovú prehliadku z ktorých vyplýva, že syn obžalovaného pestuje a prechováva marihuanu v rodinnom dome a príľahlom pozemku a že predáva marihuanu. Vzhľadom na tieto skutočnosti podľa neho okresný súd nesprávne zamietol návrhy na doplnenie dokazovania - výsluchy príslušníkov polície, ktorí sa na domovej prehliadke zúčastnili a ktorí trestnú činnosť E. R. objasňovali. Poukázal na svoj zdravotný stav a najmä na to, že sa nezisťovalo či mu tento dovoľoval vypestovať a vysušiť rastliny. Priznanie obžalovaného treba podľa neho preveriť všetkými dosiahnuteľnými dôkazmi. K uloženému trestu uviedol, že trest nesmie byť uložený mechanicky bez zváženia všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela. Moderné princípy právneho štátu vychádzajú prísne z materiálneho poňatia právneho štátu a pripúšťajú, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho môže a musí odchýliť v prípade, keď to vyžaduje zo závažných dôvodov účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť, či niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku. Preto sa domnieva, že súd nie je viazaný v danej veci ustanovením § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Zdôraznil, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú na splnení účelu trestu. V osobe obžalovaného ide o človeka, ktorý trpí ťažkými bolesťami, ktoré mu miernia opíátmi a liekmi ovplyvňujúcimi psychiku, ktorý je odkázaný na invalidný vozík. Ide o stav, ktorý sa neustále zhoršuje, postupne ochrnieva, odumiera mu nervový systém chrbtice. V závere uviedol, že je vystavený nepríjemným pocitom takej intenzity, ktorá prevyšuje nevyhnutnú úroveň utrpenia, ktorá je vyššia než je bežne spojená s obmedzením osobnej slobody vo výkone trestu odňatia slobody. Navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca predniesol záverečný návrh v súlade s písomnými dôvodmi odvolania a obžalovaný uviedol, že sa pridriava prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie a vypočul obžalovaného, svedkyňu D. R. st., svedka E. R., svedkyňu D. R. ml., svedka E. T., znalkyňu MUDr. Zuzanu Stanovičovú PhD., prečítal výpovede svedkov E. R. a J. S., znalecký posudok KEÚ PZ, znalecký

posudok znalca MUDr. Mária Straku, znalecký posudok znalca PhDr. Andreja Benkoviča a oboznámil listinné dôkazy.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, jeho návrhom na doplnenie dokazovania a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. augusta 2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Odvolací súd v súlade s právnym názorom okresného súdu ustálil, že vykonané dokazovanie vytvára ucelenú logickú štruktúru o tom, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku (ktorý bol správne upravený) sa stal a tento spáchal obžalovaný R. R..

Obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčuje jeho vlastná výpoveď, výpoveď svedkyne R. st., výsledky domovej prehliadky, ako i výsledky znaleckého skúmania a ďalšie oboznámené listinné dôkazy.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, že domová prehliadka bola nezákonná. Podľa názoru odvolacieho súdu osoba E. T. spĺňa všetky atribúty nezúčastnenej osoby. Vykonaným dokazovaním taktiež bolo preukázané, že do priebehu domovej prehliadky aktívne nijakým spôsobom nezasahoval a jeho forma súčinnosti nezakladá pochybnosti o jeho nezaopatosti pre pomer k prejednávanej trestnej veci. Preto výsledky domovej prehliadky sú dôkazom pre zákonné trestné stíhanie obžalovaného.

Nie je možné sa stotožniť s názorom obžalovaného, že sa súd nezaoberal, či mu jeho zdravotný stav dovoľoval vypestovať a vysušiť rastliny v rozsahu v akom boli zaistené. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že napriek jeho zdravotným problémom bol schopný sám zasadiť rastliny rodu Cannabis - konope ešte v marci až apríli 2017.

Odvolací súd k ďalším námietkam obžalovaného uvádza, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu.

Súd prvého stupňa sa správne vysporiadal i s návrhom obžalovaného na doplnenie dokazovania. Príkaz na vykonanie domovej prehliadky bol vydaný v súlade so zákonom a preto výsluch svedkov k dôvodnosti podania návrhu a následného vydania príkazu je aj podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočný.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie aj ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako v dôvodoch napadnutého rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel, keď zistil dve poľahčujúce okolnosti. Okresný súd tiež správne skonštatoval, že v tomto prejednávanom prípade je dôvod na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže zistil mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré zakladajú dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody u obžalovaného R.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov je na prevýchovu obžalovaného postačujúci. Nepochybil ani tým postupom, ktorým obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Napokon správne okresný súd uložil obžalovanému i trest prepadnutia majetku ako i ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného R.Q. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.